

Menyasszonypohár

Ötvösgyűjtemény

Leltári szám: 69.350.1

Készítés ideje: 19. SZÁZAD 2. FELE

Készítés helye: Németország (feltehetően)

Jelzés: A szoknya szélén beütött, azonosíthatatlan hamis városjegy és PP mesterjegy

Anyag: ezüst

Technika: aranyozott; trébelt

Méretek: magasság: 22,2 cm
talpátmérő: 9,5 cm
súly: 345 g

A 17. század egyik legnépszerűbb augsburgi tárgytipusának historizáló változata. A harang idomú szoknyához egy kihajló, peremes tagozat csatlakozik, amely két, felemelt kezében csúcsos, félgömb formájú csészét tartó női félalakot rögzít. A szoknya teljes felületén négy, gyöngsorral és vonalas kerettel elválasztott mezőben virágos indadisz.

A menyasszonypohár története: valamikor réges-régen Nürnberg városában egy ötvös feleségül szeretett volna venni egy nemesi származású fiatal hölgyet, Kunigundát. A lány apja rossz szemmel nézte a kapcsolatot, és hogy megóvja gyermekét a nincstelen mesteremberrel kötött házasságtól, agyafúrt ötletet eszelt ki. Azt mondta, csak akkor lesz esküvő, ha az ötvösnek sikerül egy olyan edényt készítenie, amelyből ketten ihatnak egyszerre anélkül, hogy egy csepp is kárba vessze az italból. Az ötvös egy lányalakot készített, amelynek bő szoknyája lett az egyik kehely, a lány felemelt kezében tartott, tengely körül forgó vödör pedig a másik. Az elfordított vödört meg lehetett tölteni úgy, hogy a két kehely két személy egyidejűleg kiürítse. A legény megállta a próbát, és elvehette Kunigundát. Ma is úgy tartják, hogy annak a párnak, amelyik egy ilyen hagyományos pohárból iszik, szerelem, hűség és szerencse kíséri az életét.

Irodalom

- a kiállítást rendezte: Batári Ferenc, Vadászi Erzsébet: *Historizmus és eklektika. Az európai iparművészet stíluskorszakai*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1992. - Nr. 393. (Békési Éva)

